

Til lovforslag nr. L 1. Betænkning afgivet af Udvalget til Behandling af Grundlovsforslag den 10. maj 2006

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af tronfølgeloven

(Ligestilling mellem kønnene i arvefølgen – fremsat i henhold til proceduren i grundlovens § 88)
[af statsministeren (Anders Fogh Rasmussen)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 5 ændringsforslag til lovforslaget. Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 1 og 2. Enhedsliestens medlem af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 3-5.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 4. oktober 2005 og var til 1. behandling den 31. januar 2006. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Udvalget til Behandling af Grundlovsforslag.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 4 møder.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 8 spørgsmål til justitsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret, og 3 spørgsmål til statsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. Udvalgets spørgsmål og ministrenes svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Udvalget henviser til justitsministerens svar på spørgsmål 9, og understreger, at tronfølgeloven har grundlovsrang, og at ændringer af tronfølgeloven derfor fortsat skal gennemføres efter proceduren i grundlovens § 88.

Et *flertal* i udvalget (V, DF og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* i udvalget (S, RV og SF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af dette mindretal stillede ændringsforslag nr. 1 og 2.

Mindretallet er af den opfattelse, at når Folketinget nu sætter det store maskineri i henhold til grundlovens § 88 i gang for at ændre indholdet af grundlovens § 2, burde Folketinget som et absolut minimum også ændre den øvrige del af § 2, som er en af grundlovens mest forældede og uforståelige bestemmelser. Den øvrige del af § 2 lyder: »Regeringsformen er indskrænket-monarkisk«.

Denne formulering antyder selvsagt ikke, at monarken er indskrænket. Formuleringen gav en vis mening for grundlovsfædrene i 1849, fordi den slog fast, at Danmark nu gik fra enevælde til noget andet. Grundlovsfædrene ville af hensyn til kongen ikke skrive ligeud, at Danmark nu blev et folkestyre, selv om vi ved samme lejlighed fik både Folketing og folkekirke. At skrive det ligeud kunne opfattes som utaknemlighed over for kongen, der frivilligt var gået med til en fri forfatning, og derfor fandt man på det ejendommelige udtryk, at »regeringsformen er indskrænket-monarkisk«, der så vidt vides ikke genfindes i nogen anden forfatning. En langt mere dækkende og nutidig beskrivelse af styreformen i Danmark ville være – som foreslået i L 3 – »Danmark er en selvstændig stat, hvis styreform bygger på folkestyre og retssikkerhed.«